

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายอำเภอท่าตูม

— อำเภอรัตนบุรี — บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓

(บ้านส้มป่อยน้อย) ตอนอำเภอท่าตูม — อำเภอรัตนบุรี

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๓๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายอำเภอท่าตูม — อำเภอรัตนบุรี — บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓ (บ้านส้มป่อยน้อย) ตอนอำเภอท่าตูม — อำเภอรัตนบุรี ในท้องที่อำเภอท่าตูม และอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ตมตองเวนคนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายอำเภอท่าตูม—อำเภอรัตนบุรี—บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓ (บ้านส้มบอยน้อย) ตอนอำเภอท่าตูม—อำเภอรัตนบุรี พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายอำเภอท่าตูม—อำเภอรัตนบุรี—บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓ (บ้านส้มบอยน้อย) ตอนอำเภอท่าตูม—อำเภอรัตนบุรี อยู่ในท้องที่อำเภอท่าตูมและอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการสร้างทางหลวงจังหวัด สายอำเภอท่าตูม-อำเภอรัตนบุรี - บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓ (บ้านส้มป่อยน้อย) ตอนอำเภอท่าตูม - อำเภอรัตนบุรี ในท้องที่อำเภอท่าตูม และอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งได้กระทำการสำรวจพื้นที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้